

РЕШЕНИЕ

№ 18814

гр. София, 15.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2619** по описа за **2026** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр.чл.63в ЗАНН.

Образувано по касационна жалба подадена от В. П. К., чрез адв. Е. К., срещу решение от 10.12.2025г. постановено по НАХД № 10587/2024г. на СРС, 107 състав в частта, с която е потвърдено издаденото срещу касатора НП № 23-4332-024042/11.10.2023г. на началник сектор при отдел „Пътна полиция“ - СДВР - с която на основание чл.183, ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 50 лева за нарушение на чл.137а, ал.1 ЗДвП, както и в частта, с която на основание чл.185 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 20 лева за нарушение на чл.150а, ал.1 от ЗДвП. Касаторът поддържа, че изводът на СРС за доказаност на извършените нарушения е необоснован, тъй като не съответства на доказателствата по делото. Поддържа, че не са събрани убедителни доказателства той да е извършил нарушенията, за които са му наложени наказания с обжалваната част от НП. Възражава, че издадените АУАН и НП не отговарят на законоустановените изисквания за форма и мотивираност, с оглед на което и административнонаказателната му отговорност не е ангажирана редовно. С касационната жалба се обжалва и решението в частта за присъдените разноски на касатора с твърдение, че не са правилно определени. Прави искане решението на СРС в обжалваната част да бъде отменено и вместо него да се постанови ново, с което НП да бъде отменено изцяло. Претендира и присъждане на всички сторени разноски.

Касационната страна - началник сектор при отдел „Пътна полиция“ – СДВР, оспорва

касационната жалба с писмени бележки.

Прокурорът от С. градска прокуратура изразява становище, че жалбата е основателна и доказана. Административен съд – София-град, V касационен състав, след анализ и оценка на събраните в доказателства, във връзка с доводите на страните, намира за установено следното:

Касационната жалба като подадена в срока по 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна е процесуално допустима. Разгледана по същество, съдът намира следното:

Производството пред СРС е образувано по редовна и допустима жалба на В. П. К., против наказателно постановление № 23-4332-024042/11.10.2023г., с което са му наложени три наказания: 1./ на основание чл.183, ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 50 лева за нарушение на чл.137а, ал.1 ЗДвП (не е използвал обезопасителен колан, с който МПС е било оборудвано); 2/ основание чл.185 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 20 лева за нарушение на чл.150а, ал.1 от ЗДвП (управлявал МПС със СУМПС с изтекъл срок на валидност); 3/ . на основание 177, ал.1, т.4, пр.1 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 300 лева за нарушение на 5, ал.3, т.2 от ЗДвП (управлявал МПС, спряно от движение).

Решението на СРС в частта, с която е отменил НП за наложената глоба в размер на 300 лева, не е обжалвано и в тази част не е предмет на проверка в настоящото касационно производство.

Касационната инстанция намира, че СРС правилно е установил фактическата обстановка по делото.

Въз основа на надлежно събрани и обсъдени доказателства съдът правилно е установил, че на 30.07.2023 г. около 19:55 часа, касаторът В. П. К. управлявал л.а. „О. корса“ рег. [рег.номер на МПС] , собственост на П. К., в [населено място] по [улица], когато бил спрян за извършване на проверка от полицейски екип. Полицейските служители установили, че жалбоподателят не използвал обезопасителния колан, с който моторното превозно средство било оборудвано, както и било констатирано и че СУМПС на водача е с изтекъл срок на валидност от 28.05.2021г. За тези обстоятелства, 30.07.2023 г., в присъствието на жалбоподателя и на един свидетел, разпитаният пред СРС свидетел С. П. съставил приложения по преписката АУАН серия АД № 574995 от 30.07.2023г. АУАН е подписан от нарушителя с възражения, че е ползвал обезопасителния колан, както и, че автомобилът не е бил спрян от движение.

Въз основа на тези обстоятелства правилно СРС е приел, че са налице предпоставките за ангажиране на административнонаказателната отговорност на касатора за извършеното нарушение на разпоредбата на чл.137а, ал.1 от ЗДвП, която норма задължава водачите и пътниците в моторни превозни средства от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, да използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани. В конкретния случай, управляваният от касатора автомобил е бил спрян за проверка като е установено, че той не е използвал обезопасителния колан на автомобила. Нормата на чл.189, ал.1 и ал.2 ЗДвП е ясна и гласи, че актовете, с които се установяват нарушенията по този закон, се съставят от длъжностните лица на службите за контрол, предвидени в този закон. Редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. За това, че актовете съставени по реда на чл.189, ал.2 ЗДвП, се ползват с доказателствена сила за отразените в тях обстоятелства, непосредствено възприети от длъжностното лице – полицейски орган, е налице и безпротиворечива практика на ВАС обективирана и в: Решение № 2087 от 13.02.2019 г. на ВАС по адм. д. № 8943/2018 г., VI о., Решение № 2026 от 13.02.2019 г. на ВАС по адм. д. № 11068/2018 г., VIII о., Решение № 2019 от 13.02.2019 г. на ВАС по адм. д. № 10299/2018 г., VIII о. и др. В конкретния случай, цитираният по-горе АУАН серия АД № 574995 от 30.07.2023г., е редовно съставен, подписан е от актосъставителя и от един свидетел, както и от нарушителя. В акта са подробно и ясно описани възприетите от полицейски орган обстоятелства

мотивирали го да приеме, че е извършено нарушение на ЗДвП – управлява горепосочения лек автомобил без да използва обезопасителен колан. Доказателствената сила на акта именно за това обстоятелство не е оборена от жалбоподателя, като в производството пред СРС се е отказал от допуснатото доказателствено искане за разпит на свидетел. При липса на проведено обратно доказване, съдът следва да зачете доказателствена сила на съставения акт по чл.189, ал.1 и ал.2 ЗДвП. Въпреки, че при разпита си пред СРС, свидетелят Ц. Д. – полицейски служител при проверката, е заявил, че не помни конкретния инцидент, съставеният АУАН се ползва с доказателствена сила за отразените в него обстоятелства. Те са подробни и конкретни. Актът е подписан от нарушителя, с оглед на което и е правилен и обоснован изводът на СРС за установените обстоятелства по делото.

Правилно е приложена санкционната норма на чл.183, ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП (в относимата редакция) за извършеното нарушение на чл.137а, ал.1 ЗДвП. НП отговаря на изискванията на чл.57, ал.1 ЗАНН и при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на санкционираното лице, с оглед на което и настоящият състав, при извършената проверка по чл.218 от АПК намира, че обжалваното решение, в частта с която е потвърдено НП № 23-4332-024042/11.10.2023г. за наложената на основание чл.183, ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП глоба, за нарушение на чл.137а, ал.1 ЗДвП, следва да бъде оставено в сила.

По отношение решението на СРС в останалата обжалвана част – частта, с която е потвърдено НП за наложената на основание чл.185 от ЗДвП глоба в размер на 20 лева, за нарушение на чл.150а, ал.1 от ЗДвП, настоящият състав намира следното:

Цитираната норма постановява, че за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, да не е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, както и свидетелството му за управление да е в срок на валидност, да не е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс и да не е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено.

Установено е при проверката на водача, че той е управлявал автомобила без да притежава валидно СУМПС – същото е изтекло на 28.05.2021г., а проверката е извършена на 30.07.2023г. Към административно-наказателната преписка е приложена и справка – картон на водача, в която е отразено, че СУМПС на В. П. К. е със статус „унищожен“.

От справката е видно също така, че на касатора са издадени 71 броя наказателни постановления за нарушения по ЗДвП, в това число и за нарушения на същата разпоредба - чл.150а, ал.1 от ЗДвП – за управление на МПС без СУМПС, съответно и за наложени наказания по реда на чл.185 от ЗДвП. С разпоредбата на чл.343в, ал.2 от НК обаче, е предвидено, че който в едногодишен срок от наказването му по административен ред за управление на моторно превозно средство без съответно свидетелство за управление извърши такова деяние, се наказва с лишаване от свобода от една до три години и с глоба от петстотин до хиляда и двеста лева. Пак от цитираната справка – картон на водач се вижда, че на водача В. П. К. са съставени поне 35 броя АУАН за нарушения на ЗДвП, които са извършени в едногодишен период преди датата на процесното нарушение – тоест в периода от 22.09.2022г. до 29.07.2023г. В справката е посочено, че за много от случаите е констатирано нарушението по чл.150а, ал.1 от ЗДвП, за което на касатора са наложени административни наказания. В тази връзка, ако действително сочените НП са влезли в сила и с тях на В. П. К. е наложено наказание по административен ред, че е управлявал МПС без валидно СУМПС, то при наличие и на останалите предпоставки за ангажиране на наказателната му

отговорност, следва да се прецени дали процесното деяние – извършено на 30.07.2023г., за което е съставен АУАН серия АД № 574995 от 30.07.2023г., не покрива състава на престъпление по чл.343в, ал.2 или друг текст на НК. Доколкото тази преценка е от компетентността на прокурор, при установяване на данните от справката за това деяние, административно-наказващият орган е следвало на основание чл.54, ал.1, т.9, вр. чл.33, ал.2 ЗАНН, да прекрати административнонаказателното производство в тази част и да изпрати преписката на съответния прокурор. Издаването на НП за това нарушение, при наличие на признак/признаци на извършено престъпление, е в нарушение на материалния закон – чл.33, ал.2 ЗАНН, което води до незаконосъобразност на НП в частта за наложената на основание чл.185 от ЗДвП глоба в размер на 20 лева, за нарушение на чл.150а, ал.1 от ЗДвП. Потвърждавайки НП в тази част, СРС е постановил незаконосъобразно решение, което при упражняване на правомощията на настоящата инстанция по чл.222, ал.1 АПК, вр. чл.63в ЗАНН, следва да бъде отменено, като вместо него се постанови ново, с което административнонаказателното производство да се прекрати в тази част и преписката да се изпрати на СРП.

С оглед изхода на производството не са налице основания за изменение на постановеното от СРС решение в частта за разноските.

По отношение разноските за касационното производство – с оглед неоснователността на касационната жалба на В. П. К., разноски за касационното производство не се дължат.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, Пети касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 10.12.2025г. постановено по НАХД № 10587/2024г. на СРС, 107 състав в частта, с която е потвърдено Наказателно постановление № 23-4332-024042/11.10.2023г. издадено от началник сектор при отдел „Пътна полиция“ – СДВР, в частта, с която на основание чл.183, ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП на В. П. К. е наложена глоба в размер на 50 лева за нарушение на чл.137а, ал.1 ЗДвП.

ОТМЕНЯ решение от 10.12.2025г. постановено по НАХД № 10587/2024г. на СРС, 107 състав в частта, с която е потвърдено Наказателно постановление № 23-4332-024042/11.10.2023г. издадено от началник сектор при отдел „Пътна полиция“ – СДВР, в частта, с която на основание чл.185 от ЗДвП, на В. П. К. е наложена глоба в размер на 20 лева за нарушение на чл.150а, ал.1 от ЗДвП, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство образувано с АУАН серия АД № 574995 от 30.07.2023г., за което е издадено Наказателно постановление № 23-4332-024042/11.10.2023г., в частта за констатирано нарушение по чл.150а, ал.1 от ЗДвП – за това, че на 30.07.2023 г. около 19:55 часа, В. П. К. управлявал л.а. „О. корса“ рег. [рег.номер на МПС] , собственост на П. К., в [населено място] по [улица], без да притежава СУМПС.

ИЗПРАЩА материалите по преписката на Софийска районна прокуратура, за преценка дали горепосоченото деяние осъществява признаците на престъпление по чл.343в, ал.2 или друг текст от Наказателния кодекс.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.